

I Matinada

Allegretto
Pener || G b $\frac{3}{4}$ 30 //

p. A-pun-ta'l jom; sal-tant

per les co-lla-des fres-se-ja'l her-ti-ar: sen-tin

ei-xa re-mor en les bran-ca-des? El jom va a co-men-çar!

f. Mi-ren l'es-clat de ren-ra lle-van-ti-na, al pri-mer

pp. raig de sol, mi-ren pels plans la boi-ra com ca-mi-na;

m.f. a-vi-at em-pen-dra'l vol! Cor-ra pel món su-pre-ma es-gar-ri-

fau-sa d'un vent es-pe-ri-tat, s'ai-xe-ca tot del som-nien que des-

Can-sa i jo es-ta-ré pa-rat? El qui re-mon-la ma-ti-nal au-

ro-ra tam-bé'm des-per-ta a mí, veig al de-vant la rat-lla ten-ta-

do-ra d'un ig-no-rat ca-mí! Mar-xem, bas-tó, la

Veu qu'ens hi con-vi-da res-so-na a din-tre un hom. Si no es al-

qu' que d'a-llà lluny ens cri-da, es un qu'ens tren d'on som.

III. A culliment

Penar.

moderat.

Si mai pas- seu de- vant de la ma- si- a qu'o- bre'l por-

tal a vo-na del ca- mi, en- breu a re-po-sar com jo a- quell di- a.

Més mogut

m.f.

cuar, fa- ti- gal de marxa vaig re-po- sar a- lli: Si fos- sin ser- vi- dar per a- ju-

dar-me; - me de-ia-na pa-dri-na ab un cis-tell al cap, -

So-le-ta jo no puc des-car-re-gar-me; els ho-mes son per fò-ra no'm pot a-ju-dar

Cap. - O-bro a la llum la por-ta es-ba-lan-dra-da, i un din-bre veig a-

dim *pp.* *pp.*
lli que m'e-na-mo-na: a-que-lla qui e-hul d'en-tra-da ne-ta

p. *3*

de ca-sa sol tor-ba-da pels xis-cles que fa en-trant u-na au-re-

me-ta *p.* *3*

A-jú-do a la pa-dri-na que'm

cresc. *cresc.*

do-na del cis-tell el fruit me-llor; un raig de sol de ter-ra l'il-lu-mi-na, dan-

f. *p. expressiu* *3*

ngut-li l'ar-mu-ga-da mo-re-nor. Be-ne-ie-xo la do-na i la ma-ri-a, i el'

bon a-cu-lli-munt que m'han do-nat, a-quell cis-tell de fruit i el fruit de-rar qui el

m.f
cri-a, i re-prene el ca-mi as-se-re-nat.

III De pas

tenor

Un xic mogut.

p

Cuan pas-sa-va a prop de la ca-sa blan-ca, gos-sos mi han-lla-

Més agitat. p

dral y la por-ta's tan-ca. Cuan ja soc pas-sat, tot-hom qui tro-ba-va

no'm sab dir l'a-den, ni m'el con-tes-ta-va. - Gos-sos, no'm lla-dren, no

ro-bo les ca-ses, tam-poc pels ca-mins ni el fruit de les ra-ses.

mp *cresc*

Ro-bo més en-dins à-ni-mes tan-ca-des que vull es-pa-nyar

p

fent - les so-le-ia-des. Ca-ra, no vull bens ni res del que tan-ques, no

Més poc a poc. *mf*

(4) Vull lo que tens, si - nò lo que't fal-ta: a - quell bon a - mor per do -

mar-ho a un al-tre.

Contralt

moll calmat p.

Journal
molt calmat p.
A dall d'u-na co-lla-da qu'ies ve uen du-es valls.

cuàn to-can a mil j - di - a s'a - lu - ra'l ca-mi - nant. S'as - sen so-bre-na ro-ca qu'el ser-vi-

[illegible]

Con- vi- da a eles que pas- san: - Ve- nin, ve- nin ger- mans;

d'a-quest bo-ci que por-to, men-jeu-ne xies i grans! Com que rim-

gi s'a-lu-na nos perd la vo-lun-tat; au-cells que van per l'ai-re tam-bes han con-vi-

dal. Re-ple-gan les en-qui-nes fu-gen a vo-lar. cel

lli-ga les al-far-ges i tor-na a ca-mi-nar

VI Reposada.

Fener

p.
Dei - xen que m'hi re-po-si u-na ve-ga-da en la font del pas-ter, de

p.
poc s'en es mar-xat ab lava-ca-da, Sen-to l'es-que-lli-rà

En ci-xa font, pas-ter, que tu has guar-ni-da, re-po-sa-rà un ins-tant, li tor-na-

nà la for-ça de-fa-lli-da d'un po-bre ca-mi-nant. So-bre la pi-ca t'hi has dei-xat la

Cres-sa, li tro-ba-nas de-mà; per re-fi-lar a-vui fa-ni-a no-sa; si es perd, se per-de-

nà.... Te veig plan-tat a doll d'u-na ca-re-na. can-tas per que fa sol;

el sent de qui e-tut l'à-ni-ma ple-na dens tot lo qu'ella vol. Oh mai sa-bràs par-tir la pe-na

mar-ga del nos-tre de-sit-jar, ni d'hist-con-sol en l'ex-pe-nan-ça llar ga d'un reg-ne que vin-drà!

VIII Demanant Camí

Contralt

Allegretto

A-tra-ver-sen el pont, pas-sen de-vant la font i es pu-ja-ra'l ca-

mi fins a la pla-ça, la pla-ça d'un vei-nat de ca-ses es-cam-pat en mitj dels es-gra-

mes fort

ons de la mon-ta-nya. Es ven sen-tir va-lent lo cim tot res-plen-deur, da-

3 *dim.* *mp.*
 munt de la ro-jor de les teu- ta-des qui a so-ta seu s'a- clo-fes-pan-ta-des...

p.
 i al peu del cam-pa- nar pel bell mitj del fos- sar, ar-ren-ca'l ca-mi-not de les cin- gle-res De-

3
 quin els gi-ra- vols, dei-xant els cur-ni- els qui han fet els tra-gi-mers per fer dre- ce-res; i

cuan se-ven a dalt ven-ven qui el ca-mi-nal se-queix a tra-ver-sant les nos-tres pra-des; qui al

ras-tre de la gent el vert se va fo- nent il' her-ba es gro-que-int de tre-pit-ja-des.

De-quin-lo fins la creu d'un que col-gat de neu li van tro-bar per-dut l'al-tre hi-ver-

na-da. A-lli hi ha el ben-ca- der: si l'un s'en-fi-la al cim l'al-tre es llen-ca a l'a-

bin d'a-que-lla gran bui-der de co-man-ca-da. En-ca-re hi ha ca-

mi que fa de bon se- quir fins ar-ri-và a la font de la ne- ve-ra; d'a-lli tot es in-

*Un poc
menys mogut.*

cert qu'el ca-mi es-tà co- bert pels rocs que van sal-tant en pri-ma- ve-ra. Cre-

quen qu'es fa-ti- gós per un es-trany com vos mon-tar el pe-dre-gam d'a-que-lla

cos-ta; si em vo-leu creu-re a mi, que deus a dor-mi'a- qui; qu'el sol va ro-do-lant cap a la pos-ta.

La vetllada

Contralt

Moderat

p
Fener. Siano
vos pren per un al - tre ho-me que fou a- qui u - na nit
vos?

per-dut en-tre la boi-ra tro-ba-va al meu ma-rit. É-ra u-na vet-lla tris-ta,

p.
es-cas-se-ja-va'l pa, com ell en el par-ti-a en-ca-ren-va so-luà!

p

De- gut vo-na la tan-la, de ca-na ca-na al foc, el nin so-bre la

mp

fal-da, par-la-va poca poc... De-ia pa-rau-les dol-cis... fe-ian

Calmat.

p

de bon sen-tir... De-ia que la vi-an-da sem-pre qu'es re-par-leix al bon a-

Cresc.

mor pels al-tres, es sem-bla-nà que creix; i pro-me-ti-a di-es qu'a-llar-ga-

X La vella

Penar

moderat

Di-gau-me, la mes- tres-sa per qui m'han-rà con-

fò la vos-tra cri-a-tu-ra, quan jo par-la-va als vos?

Més agitat
Di-gau-me-les, mes- tres-sa, hor-nen-me-les a
fe-ian de bon sen-tir.

Agital

dir *No re-cor-den els her-mes, no re-cor-den els*

Andes.

Agital

meté? *Di - gan - me, la mes - ses - sa, cap on po - dri - a*

ser? *Do - nau - me al - gu - na se - nya, qu'el vull a - con - se - qui;*

per les se - ves pa - ran - les tan - xi - em de - na - na a mi!

32 *f*

Calmat

ra per tots... *Femur* *ba-mots?* Tan sols quan s'en a-na-ra, fent un pe-tol in-

fant, de ia que l'es-pe-na-ra per quan se-ri-a gran... que se-ian fal-ta

Molt calmat

ho-mes mo-guts a fi de l'ee... *Wp* Dor-min a-ques-ta

vel-la, que deu-ros fins de-mà, quai-ten a la fi-nes-tra, ven-ten el

f *se* que *fa!* Els Tri-llons i Ca-bre-tes en-ca-re no han sor-tit, *pel*

son qui ha dat el Car-re son q' lluny de mit-ja nit. Mi-ren qui-na se-

cresc. impo. re-na fa-ria de-mà ma-ti, fins dalt de la ca-re-na es do-na-rem ca-

mi!